

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Дитина-вiслюк / Eselbarnet

Skrevet av: Lindiwe Matshikiza

Illustrert av: Meghan Judge

Oversatt av: Oksana Duchak (uk), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Дитина-вiслюк

Eselbarnet

 Lindiwe Matshikiza

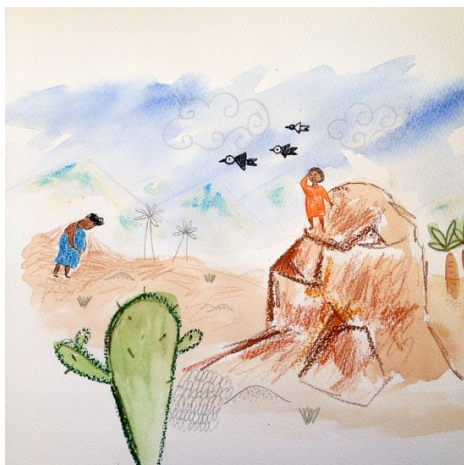
 Meghan Judge

 Oksana Duchak

 ukrainsk / nynorsk

|| nivå 3

Одного разу маленька дівчинка побачила людину загадкової форми.

...

Det var ei lita jente som først såg den mystiske skikkelsen i det fjerne.

Коли та людина загальної форми підійшла ближче до дівчинки, вона зрозуміла, що це була вагітна жінка.

...

Etter kvart som skikkelisen kom nærare, såg ho at det var ei høggravid kvinne.

Дівчинка була сором'язливою, але вона сміливо підійшла до жінки. "Ця жінка має залишитися з нами", - вирішила громада дівчинки. "Ми залишимо її та її дитину з нами у безпеці".

...

Sjenert, men modig, gjekk den vesle jenta nærare kvinna. «Vi må halda på henne her hos oss», bestemte dei som var med den vesle jenta. «Vi skal verna henne og barnet hennar.»

Дитина-віслук та його матір залишились жити разом. Вони знайшли багато різних способів як можна жити пліч-о-пліч. Згодом біля них почали оселятися й багато інших сімей.

...

Eselbarnet og mor hans har utvikla seg i fellesskap og funne mange måtar å leva side ved side. Sakte, men sikkert har andre familiar byrja å slå seg ned rundt dei.

Esel fann mor si, som var ðeine og sørge over tapet av barnet sitt. Dei stira på kvarandre lengje. Og så klemde dei kvarandre veldig hardt.

...

Він знайшов свою маму, яка була самотня і оплакувала свою загублену дитину. Вони довго дивились один на одного, а потім міцно обнялись.

Barnet var snart på veg. «Trykki!» «Hent plectdi!» «Vatni!» «Tryuykki!»

...

Незабаром дитина з'явилася на світ. "Тужся!" "Принесіть ковдри!" "Води!" "Тужся!!!"

Але коли всі побачили дитину, вони дуже здивувались.
“Що? Віслюк?!”

...

Men då dei fekk sjå babyen, veik alle tilbake i sjokk. «Eit esel?»

Нарешті віслюк зрозумів, що йому робити.

...

Esel visste endelig kva han skulle gjera.

Alle saman byrja å kranqja. «Vi sa vi skulle verma mor og barn, og det skal vi gjera», sa nokon. «Men dei kjem til å bringa ulukke!» sa andre.

...

Усі почали сперечатися що мають робити далі. Деякі люди говорили: "Ми обіцяли, що залишимо жінку та її дитину з нами у безпеці, отже, так і маємо зробити"; Інші ж казали: "Вони принесуть нам лише нещастя";

... hadde skjene forsvunne, nett som venen hans, den gamle mannen.

...

... хмари зникли разом із старим чоловіком.

Жінка знову залишилась сама. Вона не знала, що має робити зі своєю дивною дитиною. Вона не знала, що їй робити далі.

...

Og slik var det at kvinna vart åleine igjen. Ho lurte på kva ho skulle gjera med dette rare barnet. Ho lurte på kva ho skulle gjera med seg sjølv.

Високо в горах серед хмар вони швидко заснули. Віслюку наснилось, що його мама захворіла і кличе його на допомогу. І коли він прокинувся ...

...

Høgt oppe blant skyene sovna dei. Esel drøymde at mor hans var sjuk og ropte på han. Og då han vakna ...

Але нарешті вона сприйняла те, що її дитина особлива,
а вона її мати.

...

Men til slutt godtok ho at han var barnet hennar, og at ho
var mor hans.

9

Одного ранку старий чоловік попросив віслюка
винести його на вершину гори.

...

Ein morgon bad den gamle mannen Esel om å bera han
opp til toppen av eit fjell.

16

Якщо б дитина залишалась такою ж маленькою завжди, то було б все по-іншому. Але дитина-віслюк ставала все більшою і більшою щодня і вже не могла поміститись на спині у своєї мами. І як віслюк не намагався поводитись як справжня дитина, але в нього нічого не виходило. Через це його мама була дуже часто втомленою і засмученою. Інколи вона навіть просила його виконувати роботу, яку роблять тварини, а не люди.

...

Viss berre barnet hadde halde på den vesle storleiken, hadde alt kanskje vore annleis. Men eselbarnet voks og voks, heilt til han ikkje lenger fekk plass på ryggen til mora. Og uansett kor hardt han freista, klarte han ikkje å oppføra seg som eit menneske. Mor hans var ofte sliten og frustrert. Nokre gongar sette ho han til å gjera arbeid som var meint for dyr.

Віслюк залишився жити у старого чоловіка, який навчив його багато різних способів виживання. Віслюк слухав його та вчився у нього. Так само робив і старий чоловік. Вони допомагали один одному, а також і сміялись разом.

...

Esel drog for å bu med den gamle mannen, som lærte han mange ulike måtar å overleva på. Esel lytta og lærte, og det gjorde den gamle mannen òg. Dei hjalp kvarandre, og dei lo saman.

Збентеження та злість накопичувались всередині віслюка. Він більше не міг виконувати ні однієї роботи, ні іншої. Він більше не міг бути ні людиною, ні твариною. Одного дня він так сильно розлютився, що кинув свою маму до землі.

...

Esel vart fyllt av forvirring og sinne. Han kunne ikkje gjera ditt, og han kunne ikkje gjera dat. Han kunne ikkje vera på ein måte, og han kunne ikkje vera på ein annan måte. Han vart så sint at han ein dag sparke ned huset til mor si.

11

Прокинувшись, віслюк побачив старого дивного чоловіка, який пилюно дивився на нього зверху вниз. Він глянув йому в очі, і маленька іскорка надії з'явилася у віслюка.

...

14

Сором опанував віслюка. Він почав утікати так далеко і так швидко, як тільки міг.

...

Esel skamma seg. Han byrja å springa vekk så fort han kunne.

Коли він перестав бігти, була вже ніч. Віслюк загубився. "І-а! І-а?", - він прошепотів в темряві. "І-а! І-а?", - відгукнулось йому у відповідь. Він був сам-самісінький. Віслюк скрутився клубочком і заснув глибоким, але неспокійним сном.

...

Når han hadde slutta å springa, var det vorte kveld, og Esel hadde gått seg vill. «Hi ha», kviskra han inn i mørket. «Hi ha?» lydte ekkoet. Han var åleine. Han krøkte seg saman til ein liten ball og fall i ein djup og forstyrre søvn.